

ДО

ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

ДОПЪЛНИТЕЛНА ЖАЛБА

От

Мехмед Мехмед, ЕГН
адрес

Против

Решение №174-МИ от 01.02.2020г.
На ОИК-Ветово

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Обжалвал съм Решение №174-МИ/01.02.2020г., с което ОИК-Ветово е упълномощила Председателя на ОИК-Ветово Стела Бончева Стоилова, да сключи договор за правна помощ и упълномощи адвокат, който да представлява ОИК-Ветово по образувани адм.д.№68/2020г. и адм.д.№70/2020г. по описа на Административен съд-Русе, както и пред Върховен административен съд, при образувано касационно производство до окончателно приключване на съдебното производство по адм.д.№68/2020г. по описа на Административен съд-Русе, като а целта да се подписва, където е необходимо.

Адм.д.№68/2020г. е с предмет оспорване на Решение на ОИК-Ветово, с което са прекратени правомощията ми и което съм оспорил. В хода на адм.д.№68/2020г. по описа на Административен съд – Русе, образувано по моя жалба, като процесуален представител на ОИК-Ветово е ангажиран адвокат, отделно от председателя на комисията.

Във връзка с изложените в основната жалба съображения, излагам допълнителни, свързани с понятията упълномощаване и делегиране на правомощия.

В обжалваното решение е посочено, че съставът на ОИК-Ветово е УПЪЛНОМОЩИЛ председателя да сключи договор за правна помощ.

ВАС е разгледал разликите между упълномощаване и делегиране в свое Тр №4 от 22.04.2004г. по т.д.№4 от 2002г.

Делегирането представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. **Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем.** Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата

невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: **никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму.** Изследвайки въпроса за делегирането на правомощия, необходимо е да се подчертае неговото принципно различие с други, сходни институти на административното и гражданското право: упражняването на правомощия при заместване и упълномощаването.

В случая, съставът на ОИК – Ветово е упълномощил председателя.

Различие има при сравнение на делегирането с упълномощаването. Делегирането на властнически правомощия е публичноправен институт, докато упълномощаването е **частноправен**. При последното, което е едностранна правна сделка, пълномощникът действа от името и за сметка на представлявания, а последиците от правните му действия възникват направо за последния. **За разлика от горното, при делегацията действията са от името на органа, комуто са делегирани правомощия.**

ОИК е колективен орган и не може да упълномощава председателя, тъй като правомощията на ОИК са изрично описани в закона и не могат да се тълкуват разширително.

Моля да отмените обжалваното решение по съображения изложени в основната жалба и това допълнение.

Приложение:

С уважение:

/М.Мехмед/
